

Onwaarschijnlijk gaaf pianospel

In haar twintigste levensjaar verovert Anna Fedorova de podia met programma's die er niet om liegen. Zo was zij eerder te horen in een bewerking van het 'Vijfde' Pianoconcert van Rachmaninoff. Nog niet zo lang geleden was het de tango, waarin zij haar talenten etaleerde. En nu dus de ware graadmeter van allround pianistendom: het solorecital. Op het programma staat repertoire van Bach, Beethoven, Bartok, Prokofieff en Rachmaninoff. En het mag worden gezegd: Anna Fedorova speelt onwaarschijnlijk gaaf. Bovendien stelt zij er plezier in om het instrument zo mooi mogelijk te laten klinken. De uiterste dimensies worden geweerd: het zijn de mezzotinten die in haar spel de toon zetten. Ook maakt zij graag gebruik van het linker pedaal. De wijze waarop dit alles gebeurt geeft haar pianoklank aantrekkelijke warmte. Bovendien is er met de structuur niets mis. Elk lijntje, elk puntje krijgt zijn deel. Dat maakt vooral de muziek van Bach (Toccatina in G) en Beethoven (Tweede Sonate) een plezier om naar te luisteren. Wat Fedorova in het langzame deel van de Beethoven-sonate aan perfectie en klankopbouw laat

KLASSIEKE MUZIEK

Pianorecital

- Pianiste Anna Fedorova.
- Gezien: Theater Odeon, 2/2.

door Elly van Plateringen

horen is onvoorstelbaar. Hoofden bijzaken worden bijzonder kundig onderscheiden. In de 'Suite' van Bartok hoort men uitbundigheid, de 'Toccatina' van Prokofieff verloopt stuwend.

Iets problematischer klinken de 'Corelli-Variaties' van Rachmaninoff. Een echt alomvattende opbouw wil niet van de grond komen. Meer affiniteit laat Fedorova horen in een zestal preludes van dezelfde componist. Vooral in langzame thematiek neemt zij de zaal op sleeptouw.

Anna Fedorova, momenteel student aan de beroemde piano-school van Imola, is een pianiste die de harten kan beroeren. Haar toegiften, twee parelende walsen van Chopin, laten beter als al het voorgaande horen waar haar grootste kracht ligt.